

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de către Postolachi Iurie,
reprezentat de avocatul Cernea Eduard,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Postolachi Iurie împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța
Alimentelor privind anularea actului administrativ și repararea prejudiciului
moral,

împotriva deciziei din 27 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-568/24)

NR. PIGD 2-21114292-01-3ra-04072024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: C. Guzun,
Instanța de apel : G. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan

19 februarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Postolachi Iurie, reprezentat de avocatul Cernea Eduard,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Ion Malanciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 iulie 2021, Postolachi Iurie a depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor privind anularea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

2. În motivare a invocat că, prin ordinul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor nr. 1728p din 17.06.2013 a fost numit în funcția de șef secție siguranța produselor alimentare în cadrul Direcției municipale pentru Siguranța Alimentelor Bălți, începând cu 17.06.2013.

3. Prin ordinul ANSA nr. 1259p din 13.10.2016 a fost promovat din funcția publică de șef al Secției Siguranța Alimentelor, Direcția municipală pentru Siguranța Alimentelor Bălți în funcția publică de șef subdiviziune teritorială, Direcția municipală pentru Siguranța Alimentelor, Bălți, începând cu 20.10.2016.

4. Prin ordinul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor nr. 1710-p din 30.11.2018 a fost numit prin transfer din funcția publică de subdiviziune teritorială, Direcția municipală pentru Siguranța Alimentelor Bălți, în funcția publică similară de șef subdiviziune teritorială, Direcția teritorială pentru siguranța alimentelor Bălți începând cu 01.01.2019.

5. Prin ordinul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor nr. 1774-p din 09.10.2020 i s-a aplicat o sancțiune disciplinară prin retrogradarea în funcția publică inspector principal, secția controlul siguranței alimentelor, Direcția municipală pentru Siguranța Alimentelor Bălți, începând cu data de 12.10.2020. Ordinul dat a fost contestat în instanța de judecată.

6. Reclamantul a susținut că, deținând funcția de inspector principal în cadrul Secției controlul siguranța alimentelor, prin Ordinul nr. 1463p din 28.05.2021 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, emis de către ANSA, reclamantului i s-a aplicat sancțiunea disciplinară „mustrare aspră”, în timp ce pentru aceeași faptă conform procesului verbal nr.24 din 17.05.2021 comisia de disciplină îi aplică sancțiunea disciplinară „mustrare”.

7. Regulamentul cu privire la comisia de disciplină, anexa nr.7 din HG nr.201 din 11.03.2009, prevede expres în punctele 64 și 65 că, în cazul în care persoana

care are competență legală de aplicare a sancțiunii disciplinare aplică o altă sancțiune decât cea propusă de comisia de disciplină, aceasta este obligată să-și motiveze decizia.

8. În actul administrativ de sancționare se indică în mod obligatoriu: motivul pentru care a fost aplicată o altă sancțiune decât cea propusă de comisia de disciplină, în situația specificată la punctul 64 al prezentului Regulament.

9. Drept urmare consideră că, în cazul dat Ordinul nr. 1463p din 28.05.2021 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare este lipsit de temei. Mai mult ca atât, comisia de disciplină a decis aplicarea sancțiunii disciplinare (proces-verbal nr.24) pe când era în drept doar să propună ce sancțiune să fie aplicată salariatului.

10. Faptul că pârâtul a aplicat o altă sancțiune decât cea propusă de comisia de disciplină fără ca să-și motiveze decizia confirmă aspectul discriminatoriu al pârâtului față de reclamant. Consideră reclamantul că, acesta neîntemeiat și ilegal a fost sancționat disciplinar prin ordinul nr. 1436p din 28.05.2021.

11. Drept temei de fapt al sancțiunii disciplinare pârâtul indică precum că obiectul abaterii îl reprezintă faptele în legătură cu munca salariatului, care constau în acțiunile și inacțiunile săvârșite cu vinovăție de către Iurie Postolachi, inspector principal Secția controlul siguranței alimentelor Direcția teritorială pentru siguranța alimentelor Bălți, și anume, neconformarea la prevederile Ordinului ANSA nr. 308 din 18.08.2020 ”Cu privire la redistribuirea sarcinilor și responsabilităților”, exprimată prin eliberarea în perioada 20.08.2020 - 29.09.2020 a 23 certificate sanitar-veterinare Formularul 2 Societății pe Acțiuni ”Incomlac”.

12. Reclamantul a invocat că, ordinul de sancționare a fost emis în lipsa faptei, purtând caracter formal, cu încălcarea procedurii de sancționare, emis cu unicul scop de a îl discrimina pe reclamant, de a îl sancționa cu orice preț, în lipsa oricărui temei.

13. Cu ordinul nr. 308 din 18.08.2020, la care face trimitere pârâtul, reclamantul a făcut cunoștință și s-a conformat cu acesta. Punctul 1 din ordinul dat prevede redistribuirea sarcinilor și responsabilităților, iar verbul „a redistribui” conform DEX-ului semnifică „a împărți, a repartiza din nou”.

14. Deci, sarcinile pe care le-a avut anterior au fost distribuite din nou între reclamant și dl Valeriu Golban, șef subdiviziune teritorială (cu statut de direcție) Sîngerei pentru a efectua toate acțiunile necesare în privința SA „Incomlac”.

15. Reieșind din normele ortografice, ortoepice și de punctuație ale limbii române „atunci când o parte de propoziție este exprimată printr-o enumerație de cuvinte cu aceeași funcție sintactică (în cazul dat cu complemente: dlui Iurie Postolachi, (virgulă) dlui Valeriu Golban), separarea acestora se face prin

virgulă”, virgula a clarificat înțelesul frazei, evitându-se ambiguitățile (neclaritățile).

16. În caz contrar, lipsa virgulei schimbă cu totul semantica, având înțeles opus - retragerea acțiunilor, sarcinilor și responsabilităților dlui Postolachi și atribuirea lor dlui V. Golban. Totodată, desemnarea dlui Valeriu Golban (punctul 2 al prezentului ordin) pentru rezolvarea cererilor/demersurilor, a emite acte administrative, o încheia acte juridice specifică acțiunile atribuite. Reclamantul, în activitatea acestuia, nu a emis acte administrative, certificatul sanitar veterinar eliberat de reclamant este un act permisiv.

17. Conform art.2 a Legii nr.161 din 22.07.2011 privind implementarea ghișeului unic în desfășurarea activității de întreprinzător, în sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică: act permisiv - document sau înscris constatator prin care autoritatea emitentă constată unele fapte juridice și întrunirea condițiilor stabilite de lege, atestând investirea solicitantului cu o serie de drepturi și de obligații pentru inițierea, desfășurarea și/sau încetarea activității de întreprinzător sau a unor acțiuni aferente și indispensabile acestei activități. Actul permisiv poate avea denumirea de licență, autorizație, permis, certificat, aviz, aprobare, brevet, de atestat de calificare (denumite în continuare acte permisive).

18. Careva restricții pentru emiterea de către reclamant a actului permisiv nu au fost. La temeiurile de drept pârâtul indică: ordinul ANSA nr. 308 din 18.08.2020 „Cu privire la redistribuirea sarcinilor și responsabilităților”, art.6 alin. (2) din Legea nr. 23 din 22.02.2004 privind Codul de conduită a funcționarului public, art.23 din Legea nr. 138 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și Statutul funcționarului public. Pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute la art. 57 lit. e) (refuzul nejustificat de a îndeplini sarcinile și atribuțiile de serviciu), precum și dispozițiile conducătorului, în partea ce ține de dispozițiile conducătorului din Legea nr. 138 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public constatate în Procesul verbal nr.24 din 21.05.2021 al ședinței Comisiei de disciplină din cadrul Agenției și în conformitate cu prevederile art. 58 lit. c) din Legea nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. Conform art. 6 al Legii nr.25 din 22.02.2008 privind conduita funcționarului public, funcționarul public are obligația să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, promptitudine și corectitudine. Funcționarul public este responsabil pentru îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu față de conducătorul său nemijlocit, față de conducătorul ierarhic superior și față de autoritatea publică.

19. Reclamantul fiind funcționar public, cu toată responsabilitatea și-a îndeplinit obligațiunile, atribuțiile de serviciu, a eliberat act permisive, careva interdicții pentru eliberarea acestor certificate nu a avut.

20. Postolachi Iurie a susținut că, s-a conformat ordinelor angajatorului și nu poate fi sancționat pentru îndeplinirea atribuțiilor de sale de muncă. În lipsa unui temei legal de a fi sancționat pârâtul încearcă să interpreteze propriul ordin-ordinul nr. 308 din 18.08.2020 altfel decât este stipulat în acest act.

21. Menționează că, nu a refuzat să îndeplinească sarcinile de serviciu, dimpotrivă, s-a conformat în activitatea sa cu ordinele emise de ANSA, inclusiv cu ordinul nr. 308 din 18.08.2020 conform căruia sarcinile de muncă în privința S.A. "Incomlac" au fost împărțite din nou între reclamant și Vladimir Golban. Astfel, toate acțiunile reclamantului se conformează cu sarcinile acestuia de serviciu.

22. Reclamantul a invocat că, în baza ordinului nr.1436p din 28.05.2021, a fost sancționat pentru presupusa abatere pentru perioada 20.08.2020-29.09.2020.

23. Prin urmare conchide că, pârâtul a emis sancțiunea disciplinară cu omiterea termenului de prescripție prevăzut de art.59 a Legii nr.158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

24. În opinia reclamantului sunt neîntemeiate argumentele pârâtului precum că termenul de prescripție nu a fost omis, deoarece sesizarea a fost întocmită la 25.03.2021 în termen de 6 luni iar funcționarul s-a aflat în concediu medical. Această afirmație a pârâtului vine în contradicție cu acțiunile ultimului, care a desfășurat ancheta de serviciu din 30.03.2021-13.04.2021, în perioada aflării reclamantului în concediu medical. Susține reclamantul că, în privința sa a avut loc o discriminare directă.

25. Conducerea agenției i-a propus să fie parte a partidului socialiștilor, refuzând să se implice în politică, au urmat discriminările reclamantului prin emiterea ordinelor de sancționare.

26. Consecințele ordinului nr.1436p din 28.05.2021 au dus reputației reclamantului profesionale, imaginii personale, stării de sănătate efecte negative, dar și i-au fost lezate drepturile și interesele legitime.

27. Ca urmare a emiterii actelor ilegale prin care reclamantul a fost sancționat, a fost lezată reputația sa profesională în fața colegilor de serviciu, prietenilor, familiei. Pârâtul, prin emiterea actului contestat, intenționat a avut ca scop crearea imaginii negative în societate în privința reclamantului.

28. În urma aflării că a fost ilegal sancționat, în urma stresului primit, i s-a agravat starea sănătății. În urma acțiunilor ilegale ale pârâtului, reclamantului i s-a cauzat un prejudiciu moral, pe care ultimul care îl apreciază în mărime de 5000 lei.

29. Reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 1436p din 28.05.2021 "Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare" emis de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, încasarea de la Agenția Națională pentru Siguranța

Alimentelor în beneficiul lui Postolachi Iurie a prejudiciului moral în sumă de 5 000 lei, încasarea de la Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor în beneficiul lui Postolachi Iurie a cheltuielilor de judecată.

30. Prin hotărârea din 06 iunie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea depusă de Postolachi Iurie împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor privind anularea actului administrativ și repararea prejudiciului moral, s-a admis parțial.

S-a anulat Ordinul nr. 1436p din 28.05.2021 ”Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” emis de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, ca ilegal.

S-a încasat de la Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor în beneficiul lui Postolachi Iurie prejudiciul moral, în sumă de 2 000 (două mii) lei.

S-a încasat de la Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor în beneficiul lui Postolachi Iurie cheltuielile de asistență juridică, în sumă de 5 000 (cinci mii) lei. În rest, pretenția privind repararea prejudiciului moral s-a respins, ca neîntemeiată.

31. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 09 iunie 2023, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a declarat apel asupra hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 06 iunie 2023.

32. Prin decizia din 27 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis declarat de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor.

S-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 06 iunie 2023, și s-a emis o decizie nouă potrivit căreia acțiunea în contencios administrativ depusă de Postolachi Iurie către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor privind anularea actului administrativ și repararea prejudiciului moral, s-a respins.

33. În motivarea deciziei instanța de apel a reținut că, Postolachi Iurie a refuzat nejustificat de a îndeplini dispozițiile conducătorului stabilite prin ordinul nr. 308 din 18.08.2020.

34. Potrivit pct.1 al ordinului menționat se indică destul de clar că s-a pus în sarcina dlui Valeriu Golban, șef Subdiviziune teritorială pentru siguranța alimentelor Sîngerei pentru a efectua toate acțiunile necesare în privința S.A. ”Incomlac”.

35. Instanța de apel a conchis că, este întemeiată concluzia instanței de fond în ce privește ambiguitatea pct. 1 din 16 ordinul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor nr. 308 din 18.08.2020 „Cu privire la redistribuirea sarcinilor și responsabilităților” și că din conținutul pct. 1 al ordinului nr. 308 din 18.08.2020 nu rezultă cu certitudine interdicția expresă, impusă lui Postolachi Iurie, de a emite, în exercitarea atribuțiilor de serviciu acte permissive în privința SA ”Incomlac”. Din sintagma „pentru a efectua toate acțiunile necesare” în privința S.A. „Incomlac”, rezultă concluzia certă că doar dl Valeriu Golban, șef

Subdiviziune teritorială pentru siguranța alimentelor Sîngerei poate întreprinde toate acțiunile în ce privește S.A. „Incomlac”, nefiind loc de interpretări în acest sens.

36. Astfel, instanța de apel a notat că, este neîntemeiată concluzia instanței de fond în ce privește faptul că, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor nu a prezentat, în procesul examinării cauzei, nicio probă, din care ar fi rezultat admiterea, de către Postolachi Iurie, a refuzului nejustificat de a îndeplini dispozițiile conducătorului. Toate punctele coroborate din ordinul nr. 308 din 18.08.2020, stabilesc faptul că sarcinile și responsabilitățile dlui Postolachi Iurie în privința S.A. „Incomlac” se repartizează dlui Golban Valeriu - se menționează sintagma „pentru a efectua toate acțiunile necesare în privința S.A. „Incomlac”.

37. În concluzie, Cureau de apel a conchis că pretenția reclamantului cu privire la anularea ordinului nr. 1436p din 28.05.2021 ”Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” emis de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor este neîntemeiată, astfel că, pretenție subsecventă, devine neîntemeiată și pretenția reclamantului cu privire la încasarea din contul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor în beneficiul lui Postolachi Iurie prejudiciul moral, în sumă de 5000 lei.

38. La 24 iunie 2024, prin intermediul poștei electronice, Postolachi Iurie, reprezentat de avocatul Cernea Eduard, a depus recurs împotriva deciziei din 27 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

39. În motivarea recursului a susținut că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, iar temeiul admiterii recursului se încadrează în dispoziția art. 245¹ alin.(1) din Codul administrativ.

40. Recurentul a susținut că, instanța de apel nu a intrat în esența litigiului, a ignorat încălcările procesuale și materiale comise de către pârât la emiterea actelor administrative.

41. Consider că, instanța de apel prin decizia emisă neîntemeiat a casat hotărârea instanței de fond și neîntemeiat respins acțiunea apelantului Postolachi Iurie, modul de apreciere a circumstanțelor cauzei și principalul a probelor cercetate în instanță a fost unul evident arbitrar.

42. Instanța de apel a citat argumentele părților, precum și enumerat legislația pertinentă cauzei. La capitolul motivației hotărârii în mod arbitrar și abuziv a interpretat prevederile pct.67 anexa 7 al Regulamentului cu privire la comisia de disciplină aprobat prin Hotărârea Guvernului – 201/ 11.03.2009.

43. Recurentul consideră că, instanța de apel a dat apreciere eronată și circumstanțelor de fapt al pretenției abaterii disciplinare.

44. Procedura de citare și nemijlocit de audiere și examinare a executată de Comisia de Disciplină la fel nu este prezentă în materialele dosarului administrativ, din care cauză și corectitudinea procedurii de lucru al Comisiei de disciplină nu a fost respectată, la dosarul administrativ prezentat și cercetat în instanță lipsesc orice materiale care ar confirma respectarea procedurii administrative de către comisia de disciplină și administrația ANSA.

45. Recurentul a susținut că, instanța de apel a examinat cererea de apel în mod arbitrar, deoarece nu a dat o apreciere tuturor circumstanțelor de fapt și de drept invocate în cererea de apel.

46. Prin referința depusă la 12 iulie 2024, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, invocând aplicarea corectă de către instanța de apel a legii materiale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

47. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:
„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

48. Art. 245 Cod administrativ relevă că:
„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

49. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:
”(1) Recursul este admis dacă:
a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

36. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

”(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la 24 aprilie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.27).

38. Cererea de recurs a fost depusă, la 24 iunie 2024. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

39. Din analiza prevederilor menționate *supra*, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

40. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

41. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

42. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Postolachi Iurie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Postolachi Iurie, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

45. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

46. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretinsei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

48. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

49. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

50. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de către Postolachi Iurie, reprezentat de avocatul Cernea Eduard.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Ion Malanciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni